

Vernatwoording vrijwillige bijdragen P.I.C. van 15 Juli tot 3 Sept."32

E.R.M. te A F 2, H.M. te A. F 5, A.T. te B. F 5, Gerrit D. te O. F 2,50
Op steunlijst F 0,77⁵, P.S. te den H. F 1, J.J. te B. F 2, F.G. te A F 2,50

Nog ontvangen voor nieuwe machine F 20. Hiormede is dit fonds "nieuwe machine" gesloten, en zeggen we dank aan onze lezers. De nieuwe machine is reeds in bedrijf.

Verder nog een opmerking. Met de groei van ons Persmateriaal gaat het goed. De eene lezers maakt weer andere nakkers tot lezer. Maar voor ons komt nu het punt, dat we ernstig dreigen vast te loopen met de financiering. Onze Persdienst vreet geld aan papier, inkt, stencils en portie. 't Gevolg is, dat we nu net een berg schuld zitten, die we zoo spoedig mogelijk moeten aflossen. Of we willen of niet, we zijn daarom genoodzaakt, een beroep op onze lezers te doen. Er zijn nog steeds vele lezers, die ons nooit een kleine bijdrage zenden. Laten deze in dit opzicht hun gedrag beteren, om ons de geregelde uitgave van het materiaal mogelijk te maken. Stel het niet uit, maar doe het nu!

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEM. GIRO, C 2885

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds grooter werkloosheid en telkens diepere ontvrichting van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het bedrijfsleven versnelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten wekken de arbeiders in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODUCTIEN te verwezenlijken.

De groepen van Internationale Communisten zien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementsaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze:

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!

Sept. N° 2... 1932

DE HAUSSE-BEWEGING AAN DE BEURS.

Kapitalistisch herstel?

"De Telegraaf" van 11 Sept. '32 geeft een korte samenvatting van de overwegingen, waarop Felix Somary, een bekende econoom, meent te moeten besluiten, dat we de moeilijkste tijd van de crisis achter de rug hebben en we nu weer een nieuwe oploving van het bedrijfsleven tegemoet gaan. Deze overwegingen zijn dan: 1e dat de grondstoffenprijzen een nieuw laagtepunt bereikt hebben; 2e dat er een enorm bedrag aan vlottende middelen is; 3e het verlangen der kapitaalbezitters weer eenig rendement, hoe gering ook, op deze opgepotte middelen te zien; 4e dat de financiële catastrofen der verschillende ondernemingen volkomen door de val van de beurspapieren zijn verrekend.

Men verbaast zich over de, laat ons zeggen "vrijmoedigheid", waarop zoo'n vakman zulke onzin neerschrijft. Ook de overzichtschrijver van "De Telegraaf" heeft 'm in de gaten en hij wijst er met de allervriendelijkste bewoordingen op, dat deze overwegingen niets waard zijn. Dat de grondstoffenprijzen lager zijn dan ooit, wil heemaal niet zeggen, dat ze niet nog meer kunnen dalen. In de grond van de zaak wijst het aanhoudend vallen dezer prijzen er op, dat de crisis blijkbaar nog steeds dieper doorgreift. Het tweede punt, n.l. de groote massa vlottend kapitaal, is ook een vanzelfsprekendheid en IS GEEN TEKEN VAN HERSTEL, MAAR JUUST EEN DIRECT GEVOLG VAN DE CRISIS. Wanneer een crisis uitbreekt en het heele bedrijfsleven zich binnen steeds enger grenzen gaat bewegen, ontstaat altijd zoo'n kapitaalovervloed. De ondernemingen doen hun voorraden van de hand, y maar voor het zoo vrijkomende kapitaal schaffen ze zich geen nieuwe grondstoffen, nieuwe machine's en dergelijke aan. Vandaar de overvloed van geld in de crisis. Het is handels- en industriekapitaal, dat nu zijn functie niet kan vervullen. Dit geld loener ze dan tegen een heel lage rente voor korte tijd uit; het is z.g. "kort geld", het is niet beschikbaar voor credieten op lange termijn. De ondernemers moeten er direct weer over kunnen beschikken, zodra het bedrijfsleven in gang komt. De groote hoeveelheid vlottend kapitaal is daarom geen aanwijzing, dat de crisis een wending neemt, maar 't is integendeel een bewijs, dat de crisis met onverzwakte kracht voortschrijdt. Zodra het bedrijfsleven in gang komt, verdwijnt juist dit vlottend kapitaal, omdat de ondernemers er grondstoffen, arbeiders enz. voor koopen.

Daarmee wordt dan meteen het crediet op korte termijn duurder. Punt 3 en 4, het vrijkomen der opgepote gelden en de lage beurskoersen, willen we tegelijk beschouwen en wel in 't bijzonder in verband met de krachtige opleving van de beurzen, 't stijgen der waardepapieren in de laatste maanden, waarin door velen 't begin van een nieuwe opgang van het bedrijfsleven wordt gezien.

Inderdaad staan we hier schijnbaar voor een raadsel. Men constateert eenstemmig, dat van een opleving van het bedrijfsleven nu nog geen sprake is en desondanks gaan de koersen van aandelen en obligatieleningen in de laatste maanden had geschokt, dat de prijs van de waardepapieren ver onder hun feitelijke waarde viel, zocals de koersen in de bloeiperiode te hoog opgedreven waren. De koersverbetering in de afgelopen maanden zou nu een correctie zijn op de te lage prijs. We achten deze verklaring van het "Handelsblad" niet juist, maar we wijzen er wel op, dat de verbetering der koersen ook hier niet wordt gezocht in een verbetering van de laatste maanden vinden hun eenvoudige verklaring in "het verlangen der kapitaalbezitters weer eenig rendement, hoe gering ook, van hun opgepote middelen te zien."

De koersverbetering van de laatste maanden vinden hun eenvoudige verklaring in "het verlangen der kapitaalbezitters weer eenig rendement, hoe gering ook, van hun opgepote middelen te zien." 't Terugdringen van de arbeidersklasse over de heele linie, 't zegedat voorloopig geen grote machtsverschuivingen ten gunste van de arbeidende klassen te verwachten zijn, waardoor de kapitalen van deze zijde uit bedreigd zouden kunnen worden, heeft de staven van uit de safe's gehaald en de opgepote middelen in het verkeer geworpen, om ten minste "weer eenig rendement" er voor te krijgen. 't Opgelopen van de beurs is daarom de uitdrukking van de zegevierende contra-revolutie en niet van een verbetering van het bedrijfsleven.

Dit blijkt het duidelijkste aan het verloop der koersbeweging. Een "gezonde" ontwikkeling van de aandelen en gaan de obligaties een nieuwe opgang, de aandelen omhoog gaan, maar de papieren met vaste rente (bijv. staatsobligatie's) zakken. Treedt dan na een bloeiperiode een crisis in, dan vallen de aandelen en gaan de obligaties weer omhoog. Het is een "natuurlijk" proces: het kapitaal, dat in de crisis geen rendabele belegging in het bedrijfsleven vinden kan, werpt zich op de obligatiemarkt. De vraag naar deze papieren stijgt, waardoor de koersen oploopen. Wordt de crisis weer overwonnen, dan trekt het kapitaal zich uit de obligaties terug, zo worden op de markt gegooid, zoodat door het toenemende aanbod de koers daalt. 't Vrijgekomen kapitaal wendt zich nu naar de aandelenmarkt, waardoor de aandelen in koers stijgen.

De laatste koersverheffingen toonen nu geenszins dit "gezonde" beeld. Niet alleen, dat de koersen der obligaties niet onlaag gingen, ze liepen zelf 't eerst omhoog. Eerst toen de papieren met vaste rente zoc hoog in koers stegen, dat de reële rentabiliteit aanzienlijk daalde, sloeg de vraag naar waardepapieren op de aandelenmarkt over, zoodat ook hier aanzienlijke koersverbeteringen tot stand kwamen. Maar 't bleek al heel gauw, dat het beleggingzoekende publiek geen aandelen voor belegging kocht, maar voor speculatie; men kocht om aan de koersverschillen te verdienen. Want telkens kwan na een koersverheffing een belangrijk aanbod tot stand, wat beteekent, dat men de koersverschillen ging verzilveren. Daardoor startte de markt dan telkens weer in.

Samenvattend komen we dus tot het volgende beeld voor de verbetering van de beurspositie in de afgelopen maanden:

De levendiger handel aan de beurs en 't oploopen der koersen vinden niet hun ontstaan in een verbetering van het bedrijfsleven. Het is de uitdrukking van het voortschrijdende internationale fascistisme, dat het gehamsterde geld op de markt brengt, om "eenig rendement, hoe gering ook," te zoeken. Allereerst wendt het zich tot de obligatiemarkt, om zich dan ook op de aandelenmarkt te werpen, om aan de koersverschillen te verdienen.

Zoodat het heele geval met een "herstel uit de crisis" niets te maken heeft. Aan welke voorwaarden een eventueel "herstel" gebonden is, zullen we te gelegener tijd bespreken.

't HOOVERPLAN

Amerika gaat voor de zooveelste maal de crisis overwinnen, waartoe Hoover een economisch plan heeft ontworpen en aan welker doorvoering reeds begonnen is. Vanuit de marxistische gezichtshoek bekeken voert dit program echter tot het tegendeel van wat het zegt te beoogen. 't Doel is 't opheffen van de crisis, maar 't resultaat kan alleen zijn, de crisis sleepende te houden, haar chronisch te doen worden. Zoo goed als in Europa feitelijk alle grootere ondernemingen financieel bankroet zijn, wat versluierd wordt door "Still-halte-overeenkomsten, tariefmuren, exportpremies en dergelijke, zoc verkoert Amerika in dezelfde positie. Als de ondernemingen hun financiële verplichtingen moesten nakomen, dan moesten de meeste onder de hamer van de deurwaardar. In deze toestand komt Hoover met z'n reddend plan.

Tot goed begrip van zaken moeten we in het oog houden, dat faillissement in 't zakenleven wel een pijnlijk proces is, maar dat het toch altijd één van de groote middelen is, waardoor de crisis overwonnen worden. 't Faillissement is een "geneesmiddel" om 't zieke bedrijfsleven weer "gezond" te maken. 't Verhinderen van faillissementen maakt de crisis van langere duur.

"In het kapitalisme is het faillissement geen toevallig verschijnsel, maar een noodzakelijk regelaar van het economisch evenwicht. Faillissement van een ondernemer komt niet slechts voor, wanneer hij niet in staat is zijn zaken te beheeren, maar ook als een wanverhouding in een tak van productie is ontstaan. De algemeene betekenis van een bankroet is het elimineren (= opheffen) van ondernemingen, welker bestaan economisch niet meer gerechtvaardigd is, de aanpassing van de productie aan de omstandigheden of het brengen van een onderneming op een juiste kapitaalbasis. Alle kunstmatige middelen hiertegen vormen de grootste hindernis voor een gezondmaking en een overwinning der crisis." ("Handelsblad" van 28 Nov. '31)

De heeren weten het dus uitstekend. En 't is ook niet moeilijk in te zien, dat het zoo is. Een crisis is feitelijk niet anders, dan dat het in totaal belegde maatschappelijk kapitaal te groot is geworden ten opzichte van de te behalen winsten. De arbeiders kunnen bij de ~~aan~~ goldende stand der techniek. Loonen en werktijden niet voldoende winsten voor dit groote kapitaal opbrengen. De remedie is dus in 't groot gezien: vermindering van het belegde kapitaal, verhoging der uitbuiting door rationalisatie, verlagening van het levenspeil. 't Ligt voor de hand, dat de bezittende klassen het zoeken in de verlagening van het levenspeil, omdat vermindering van het belegde kapitaal in eigen vleesch snijdt. En daarom gaan alle staten er toe over, faillissementen te voorkomen.

4.
 't Reddingsplan van Hoover moest nu feitelijk heeten: plan ter voorkoming van faillissementen, om de kapitalen te redden en alle kosten van de crisis op de arbeidende massa's af te wentelen.

Zoo omvat het Hooverplan: 't Steunen van banken, die fout gaan. 't Verstrekken van crediten aan spoorwegmaatschappijen, die de rente van hun leeningen niet kunnen voldoen, of bij hun aflossingen in gebreke blijven. 't Overnemen van hypotheek (een kond rust op bijna alle onroerende goederen zelf in gevallen niet gedaan "zilveren dak"), die op bepaalde tijden afgelost moet worden. Deze aflossingen kunnen nu in deze tijd in vele gevallen niet gedaan worden, waardoor de hypotheekbanken der onroerende goederen voorlooppig voor het Hooverplan neent nu deze hypotheek over, waardoor de hypotheekbanken en de eigenaars der fabrieken en handelaars faillissement beheden worden; zoodat de kredieten verstrekt voor hun voorraden van voorraden, zoodat de prijzen wat ophoopen. Ook hiermee tracht men dus faillissement te voorkomen. Dan komen nog credieten ter verruiming der werkgelegenheid in de bouwbedrijven, alsook credieten aan de spoorwegen voor het aanschaffen van nieuw materiaal.

Wc kunnen van de doorvoering van het Hooverplan niet veel goeds voorspellen. Met alle middelen wordt getracht, de vermindering van het belegde kapitaal te voorkomen, zoodat een van de belangrijkste middelen ~~XXXXXXXXXX~~ tot herstel van de rentabiliteit buiten werking wordt gesteld. De crisis wordt daardoor slepend, hoewel het op den duur toch niet helpt. Maar ondertusschen herstel, de rationalisatie en om de andere zijde van kapitalistisch herstel, de rationalisatie en de verlagings van het levenspeil nog scherper door te voeren.

UIT DE FAILLIETE BOEDEL.

Hieronder geven we ter demonstratie een paar getallen. Daarin is aangegeven, hoeveel dividend werd uitgekeerd in miljoenen dollars, hoeveel maatschappijen geen dividend uitkeerden en hoeveel maatschappijen hun dividend verlaagden. De getallen voor 1932 betreffen alleen de eerste 8 maanden.

Jaar	Geen dividend	Verminderd dividend	Uitgekeerd dividend
1929	150	50	3 031 9 miljoen
1930	398	671	2 032 6
1931	814	1125	
1932	1240		

En ten slotte nog een bericht uit het "Handelsblad", waarin heel nuchter wordt opgemerkt, dat er in de Ver. Staten in de week van 3 tot 10 Sept. slechts 9 banken hun betalingen staakten.
 Amsterdam. 12 Sept. '32.

VERANTWOORDING VRIJW. BIJDRAGEN VOOR HET PIC van 4 tot 16 Sept. '32:
 Totaal niets ingekomen. Zoo loopt de boel vast.

Men lezer schrijft ons:

V.K.

Naar aanleiding van enkele gesprekken, die ik met enkele uwer geestverwanten gevoerd heb en doordat ik het PIC geregeld gelezen heb, wilde ik u eenige vragen stellen. Hoewel ik lid ben van de CPH, ben ik er van overtuigd, dat de CP hier in Holland een verkeerde taktiek volgt met iedereen in de gelegenheid te stellen maar direct lid van de CPH te worden, zonder dat men weet, wie men voor heeft. Daarmee scheidt men de revolutionaire arbeiders te de bourgeoisie in de geleiden van de revolutionaire arbeiders te komen; wat natuurlijk zeer gevaarlijk is. Tevens zou ik gaarne vernemen, hoe ge u voorstelt, bedrijfsorganisaties te stichten en hoe gij de massa van werklozen denkt te ~~XXXXXXXXXX~~ mobiliseeren voor de strijd. Want gij zult het toch met mij eens zijn, dat, willen we strijden tegen het kapitalisme en voor de revolutie, dat wij dan werklozen en werkenden beiden zullen moeten mobiliseeren.

Verder wil ik u er op wijzen, dat in het PIC Aug. N.12 een zinsnede voorkomt over de strijd onder eigen leiding, waarin staat, dat in die eigen leiding personen neergezet worden, die dienstig zijn voor hun CPH-belang. Maar dit moet ik terugwijzen voor wat de RVO-zeelieden betreft. Want ik sta op het standpunt, dat de economische strijd door de arbeiders zelve gestreden moet worden. Ik verwacht niets, maar dan ook totaal niets van het parlement en zal ook nooit mijn stem geven aan deze of gene politieke duikelaar. En daarom is het bij ons bij de zeelieden wel degelijk van onderen op en zullen de besluiten van de ledenvergadering worden uitgevoerd, ongeacht of het districts-bestuur van de CPH er mee accoord gaat. Daardoor komen wij nog al eens in oppositie met genoemde heeren, en noemt men ons een oppositie in de oppositie. Wij willen een eenheidsfront van klasse tegen klasse en daarom geen partijbelangen.

Met kam. gr.

Het bovenstaande schrijven bevat drie punten, waarop nador ingegaan moet worden. Dat is: 1o het opnemen van leden in de CPH; 2o het oprichten van B.O.'s en 3o de eigen leiding van de RVO. Bij de beantwoording der afzonderlijke punten kunnen we natuurlijk maar heel kort zijn, vanwege de ruimte.

HET OPNEMEN VAN LEDEN IN DE CPH zonder eenige keuze staat in nauw verband met de heele opvatting van de klassenstrijd, zooals die in de oude arbeidersbeweging wordt gehuldigd. De bedoeling is een massapartij te vormen ondanks elke prijs, al zijn de leden dan ook volstrekt geen bewuste revolutionairen, die zelfstandig de vraagstukken van de klassenstrijd kunnen beoordeelen. En daarom vraagt de CPH daar ok niet naar. Voor de oude arbeidersbeweging komt ~~XX~~ het er slechts op aan, dat de leiders massa's tot hun beschikking hebben. De klare, doelbewuste leiding geeft dan de politieke lijn aan, terwijl de massa's deze lijn hebben te volgen en door te zetten. Het spreekt vanzelf, dat bij een dergelijke verhouding van massa tot leiders de discipline tegenover de leiders de noodzakelijke voorwaarde tot handelen is. En oven waar is het, dat iedere oppositie, die een andere politieke lijn zou willen doorzetten, als centra-revolutionair door de partijleiders uitgebannen moet worden.

Want zij zijn de bewuststen: de leden vormen het allegaartje, dat niet over voldoende politieke scholing beschikt, om de dingen zelfstandig te kunnen beoordeelen. De leden vormen het "materiaal", waarmee de leiders

Wij voor ons, zien daarom het gevaar van het opnemen van leden in de CPH van een andere kant dan onze lezer. Zeer zeker wordt het opnemen van spionnen bij de CPH-methoden vergemakkelijkt. Maar eerstens is daar aan nooit geheel te ontkomen en tweedens is dat niet het grootste gevaar. Het gevaarlijke ligt hierin, dat de massa's zich weer laten gebruiken door de politieke intriganten, die zich de leiders van de CPH en van de IIIe internationale noemen. De massa's worden meegenomen op een reis, waarvan ze het doel niet kennen. Dit blijkt ten duidelijkste uit de z.g. anti-oorlogspropaganda, die de IIIe Intern. nu voort. De massa's meenen de oorlog te bestrijden, om te ervaren, dat ze.....de landen, die in de volgende oorlog met Rusland verbonden zijn, moeten verdedigen. Juist omdat de IIIe Intern. zulke bedrijfelijke politiek voort, kan ze geen zelfstandig denken en handelende arbeiders gebruiken. De IIIe Intern. kan alleen werken met blinde werktuigen, zooals de sociaal-democratie alleen kan werken met stomvee.

WAT DE RVO BETREFT, spreekt het vanzelf, dat deze als mantelorganisatie van de CPH onder haar directe leiding moet staan. En als de zee-lieden RVO meent, dat ze werkelijk een "eigen leiding" heeft, dan komt dat alleen, omdat deze RVO zich de Ruslandpropaganda nog laat aanleunen. Ja, dat ze deze propaganda waarschijnlijk nog voor juist houdt. Want zodra een zelfstandig comité uit de arbeiders vormt, dat zich niet bij de RVO aansluit, of dat ~~KESKX~~ zich niet voor de partijpropaganda van de CPH wil laten gebruiken, wordt het direct kapot gemaakt. We hebben er meermalen voorbeelden van gegeven.

OVER HET STICHTEN VAN BEDRIJFSORGANISATIES moeten we iets uitvoeriger zijn. We antwoorden daarop, dat B.O.'s in het geheel niet opgericht kunnen worden. Want B.O.'s zijn de als strijdeenheid optredende arbeiders, als ze door hun comité's van actie zelfstandig de strijd voeren. Zoolang deze comité's er nog niet zijn, is er ook nog geen sprake van revolutionaire strijd. Want we wel kunnen doen, dat is, er voor zordere beweging probeeren, de leiding in handen van de massa's zelf te leggen. En waar deze leiding reeds in handen van de massa's is, hebben ze er voor te waken, dat de vakbeweging of eenige politieke partij de boel niet in z'n vingers krijgt.

OVER HET MOBILISEREN DER ARBEIDERS wordt ook heel wat onzin verkocht. De organisaties, die het daar zoo druk over hebben, doen dit alleen als agitatie-middel, om hun organisatie te versterken. Naar onze mening is het mobiliseren der massa's niet anders, dan het brengen van de vaste onbuigzame strijdwil. Het is het sterk maken onzer klasse en niet het sterk maken van een organisatie. 't Mobiliseren der massa's is niet, het uitlokken van verzetbewegingen tot iedere prijs. Een dergelijke tak-tiek met het revolutionaire deel der arbeiders meer af, dan dat het tot bewustzijnsontwikkeling bijdraagt. 't Doet meer kwaad dan goed aan de machtsvorming. En dat komt, omdat de klassestrijd bij de huidige machtsverhoudingen ~~KIK~~ alleen als MASSABEWEGING gevoerd kan worden. Maar niemand heeft het ontstaan van massabewegingen in de hand, al schreeuwen we nog zoo hard. Toch komt die massabeweging, omdat de druk op de massa's steeds toeneemt. Daarom roept de druk van het kapitaal deze bewegingen te voorschijn. Maar wanneer en onder welke omstandigheden, dat heeft

niemand in de hand. Het hangt juist samen met de mate van zelfbewustzijn der arbeiders. En daarom moeten we NU overal kernen vormen, die klaar bewust de leuze aanheffen: ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS ZELF DOOR MIDDEL VAN HUN BEDRIJFSORGANISATIES EN RADEN! NU deze propaganda te voeren bij iedere beweging, die ontstaat, dat is het werkelijke mobiliseren van de massa's, al zien we daarvan geen directe resultaten.

NOG EEN SNET ANTI-OORLOGSCONGRES.

Op 29 Aug. '32 belegde de IAWV en de IAA een vergadering naar aanleiding van het anti-oorlogscongres van Moskou. Uit de rede van Mullor-löhning drukken we het volgende af:

.....En nu zegt men wel, Rusland wordt bedreigd en Rusland moet zich verdedigen.....De waarheid is deze, dat in de volgende oorlog, die dreigt, indien de arbeidersklasse niet in staat is, het militarisme te vernietigen, er twee partijen zullen zijn, zooals dat nu eenmaal in den oorlog gebruikelijk is! Aan de ene kant zullen kapitalistisch-imperialistische staten staan en aan de andere kant zullen imperialistische staten staan en onder één dier beide groepen zal zich Sowjet-Rusland bevinden. Sowjet-Rusland bereidt reeds nu zijn militaire verbonden voor met andere staten, met kapitalistische staten in Europa en Azië, met reactionaire staten, met fascistische staten. De russische regering is goede vrienden met het reactionaire Turkije en het fascistische Italië.

Kameraden, ik heb hier een krantenbericht van eenige tijd geleden, dat luidt: "De sowjet-russische missie van de marine, die is samengesteld uit verschillende technici en onder leiding staat van admiraal Sifkor, heeft de marinewerven in Livorno en Spezia in Italië bezocht. In de laatste haven heeft de sowjet-russische missie verschillende prof-nomineringen met torpedowerpers en nieuwe kanonnen bijgewoond. Voor de missie demonstreerden verder berbaromontsvliegtuigen, terwijl ze te Viareggio verschillende proeven met duikbeeton admiraal, die de te verlaten, bood de sowjet-missie den italiaanschen autoriteiten voor marinebasis van de thyrrensche zee aanveert, een déjconor aan. In een korte toespraak bedankte admiraal Sifkor de italiaansche autoriteiten voor de barmhertige ontvangst en verklaarde hij, den graad van ontwikkeling en de technische organisatie van de italiaansche marine te hebben bewonderd. Hij voegde er aan toe, dat de missie profijt zou trekken van wat zij heeft gezien. De missie is vervolgens naar Genua vertrokken, waar zij de industriele en maritieme inrichtingen zal bezoeken. Zij wordt eveneens te Rome verwacht, waar door haar een receptie zal worden georganiseerd."

Kameraden, ik zou wel eens willen weten, als hier communistische arbeiders zijn, wat zij daar van denken, dat de Sowjet-regering, ...delegaties zendt naar wat dan toch de voorhoede is van het fascistisme in Europa: naar het mussolinische Italië, waar deze recepties aanbieden en aangeboden krijgen en waar ze van de nieuwste snuffos op het gebied van de moderne oorlogstechniek op de hoogte worden gesteld. Dat doet men niet aan vijanden, die ze zullen gebruiken.....

(Uit het verslag in "De Syndicalist")

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds grooier werkloosheid en
telkens diepere ontwijking
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de uit-
hongering zijn prijsgegeven. De
thans op den voorgrond treden-
de rationalisatie van het be-
drijfsleven versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbe-
dersklasse den strijd voor de
communistiche productiewijze
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
wekken de arbeiders in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
zoo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

De groepen van Internati-
onale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
planten ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de parlemen-
taire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuzen:

**ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIE'S!**

October NR 1. 1932

AAN DE LEZERS!

15

Uit dit nummer van ons PIC blijkt, dat we beginnen met de
publicatie van een brochure over de beweging van het kapitalistisch
bedrijfsleven. De omvang zal ongeveer 40 blz. zijn. We raden onze le-
zers aan, de afleveringen te bewaren, om het werkje later als geheel
te herlezen. Wie de afleveringen in een aparte omslag wil bewaren,
kan deze van ons betrekken. Stuur dan 10 cent aan postzegels. Wie wat
meer wil zenden, om ons in de kosten van deze uitgave tegemoet te ko-
men, kan deze gelegenheid meteen benutten.

Copie voor het volgende nummer van het PIC inzenden
tot 25 Oct.

VRIJWILLIGE BIJDRAGEN van 17 tot 23 Sept.'32:
F.N. te A. F 0,50, W.N. te H. F 2,50, D.L. te A. F 0,50, H.E.D. te
Den H. F 2,-, A.J.C. te A. F 0,50, Ten H. te A. F 0,50, P.Aertzstr.
F 1,-.

Tot onze spijt moeten we vaststellen, dat het binnenlopende
bedrag aan vrijwillige bijdragen ABSOLUUT ONVOLDENDE is, om ons PIC
in stand te houden. Komt dat, doordat ons PIC niet voldoende belang-
stelling heeft? We gelooven het niet, omdat onze lezerskring zich
nog steeds blijft uitbreiden. Maar de meerderheid van onze lezers
laat ons financieel in de steek. We kunnen het zoo niet langer dol-
gebrak aan middelen stop te zetten. Dit is dan ook zoo iets als een
laatste poging!! Onze financiële toestand is zeer ernstig. We ver-
zoeken daarom de lezers, die een verdere uitgave of prijs stellen,
ons een bijdrage te zenden. En wie het niet op prijs stelt, laat die
ons even bericht sturen, dan zenden we niet meer. In de loopende
week verwachten we dus geld of bedankjes.